

Mál nr. 304/2019

M og
V vegna slysátryggingar launþega hjá AÁgreiningur um bótaskyldu úr slysátryggingu launþega vegna líkamstjóns.**Gögn.**

Málskot M, móttengið 14. september 2019, ásamt fylgiskjöllum.

Bréf V, dags. 27. september 2019, ásamt fylgiskjöllum nr. 1-2.

Málsatvik.

Í tjónstilkynningu M til V kemur fram að hinn 28. nóvember 2014 hafi M runnið til á bleytu á gólfi með þeim afleiðingum að hann hlaut áverka á hægri handlegg. Þegar atvikið átti sér stað var M staddur í veislusal vegna jólaþögnunar sem haldinn var af starfsmannafélagi á vinnustað hans.

M hefur gert kröfu um bætur úr slysátryggingu launþega með vísan til þess að vátryggingin taki til slysa sem vátryggður verður fyrir við vinnu eða á eðlilegri leið frá heimili sínu til vinnustaðar og frá vinnustað til heimilis. Um hafi verið að ræða jólaþögnun á vegum starfsmannafélags A sem hófst á vinnustað M strax að loknum hefðbundnum vinnudegi og þaðan verið farið beint í veislusal, þar sem atvikið átti sér stað. Telur M ómögulegt að ætla að eiginlegt rof hafi verið milli vinnutíma starfsmanna og umrædds atburðar og ómögulegt hafi verið að greina hvar slysátryggingu launþega skyldi sleppa. Telur M því að tjónið hafi verið á vinnutíma í þeim skilningi vegna þess að jólaþögnunin var samofinn og samfelldur hefðbundnum vinnutíma.

Jafnframt byggir M á því að um hafi verið að ræða atburð sem fellur undir tiltekið ákvæði vátryggingarskilmála slysátryggingarinnar, þar sem fram kemur að slys sem verða við íþróttaiðkun, keppni og leiki, sem fara fram á vegum vátryggingartaka eða starfsmannafélags hans og ætlast hafi verið til þátttöku vátryggðs í slíkri iðkun sem hluta af starfi hans, óháð því hvort slysið verði á vinnutíma eða utan hans.

V hafnar bótaskyldu með vísan til þess að slysið hafi gerst utan vinnutíma M og að ekki hafi verið um að ræða viðburð sem fellur undir ákvæði vátryggingarskilmálanna um slys sem verða við íþróttaiðkun, keppni og leiki, enda hafi ekki verið ætlast til þátttöku M í jólaþögnuninni.

Álit.

Í málinu er ekki uppi ágreiningur um málsatvik. Hins vegar er deilt um það hvort slys sem M varð fyrir falli undir ákvæði 3.1. og 4.1. gr. vátryggingarskilmálans sem gildir um slysátrygginguna. Ákvæði 3.1. gr. vátryggingarskilmálans sem um ræðir er svohljóðandi: „*Vátryggingin tekur til slyss sem vátryggður verður fyrir við vinnu eða á eðlilegri leið frá heimili sínu til vinnustaðar og frá vinnustað til heimilis...*“ Hæstiréttur hefur túlkað sambærileg ákvæði samkvæmt orðanna hljóðan en þó með þeim hætti að starfsmenn teljist tryggðir jafnvel þó þeir aki ekki stystu leið frá vinnustað til heimilis, svo sem ef þeir þurfa að taka eldsneyti á bifreið sína á heimleiðinni, sbr. dómur Hæstaréttar í máli nr. 388/2016. Með hliðsjón almennum túlkunarreglum og dómafordæmum verður þó ekki fallist á að jólaþögnun starfsmannafélags, sem fram fer utan vinnustaðarins og eftir hefðbundinn vinnutíma geti fallið undir framangreint ákvæði 4.1 gr. vátryggingarskilmálans. Þá segir orðrétt í 4.1. gr. vátryggingarskilmálans: „*Tryggingin nær til slysa er verða við íþróttaiðkun, keppni og leiki, enda hafi slíkt farið fram á vegum vátryggingartaka eða starfsmannafélags hans og ætlast hafi verið til þátttöku vátryggðs í slíkri iðkun sem hluta af starfi hans. Ekki skiptir máli að þessu leyti hvort slysið verður á hefðbundnum vinnutíma eða utan hans.*“ Ljóst er að M varð fyrir slysi á jólaþögnun starfsmannafélags. Jólaþögnun starfsmanna telst ekki til íþróttaiðkunar, keppni eða leikja. Slys sem verða á slíkum samkomum starfsmannafélags falla því ekki undir framangreint ákvæði 4.1. gr. vátryggingarskilmálans. Þá er enn fremur ljóst að af gögnum málsins að starfsmönnum A var ekki skylt að mæta í jólaþögnuninni. Skilyrði framangreinds ákvæðis 4.1. gr. vátryggingarskilmálans um að ætlast hafi verið til þátttöku starfsmanna er því heldur ekki uppfyllt.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr slysaftryggingu launþega, hjá V

Reykjavík 22. október 2019

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.